Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru judecător: Stratulat Gheorghe
Dosarul nr. 2a-2975/23
2-21061229-02-2a-04082023

D E C I Z I E
Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

28 noiembrie 2023
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Anatol Pahopol
Judecători Ruxanda Pulbere și Ala Malîi
Grefier Danu Blanovschi

examinând în ședință publică cererea de apel declarate de avocatul Malai Vitalie, în interesele apelanților ***** și ***** împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și ***** împotriva "FLY ONE" SRL, intervenient accesoriu Autoritatea Aeronautică Civilă, privind restituirea plății pentru serviciu neprestat, încasarea penalității și a prejudiciului moral,-

c o n s t a t ă:

Circumstanțele cauzei:

La 23 aprilie 2021, ***** și *****, au depus cerere de chemare în judecată împotriva "FLY ONE" SRL, intervenient accesoriu Autoritatea Aeronautică Civilă, privind restituirea plății pentru serviciu neprestat, încasarea penalității și a prejudiciului moral.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul ***** a invocat că, la 29 ianuarie 2020, prin intermediul aplicației electronice, a procurat de la compania aeriană "FLY ONE" SRL pentru reclamanta *****, un bilet avia, cu destinația Parma-Chișinău, pentru data de 16 aprilie 2020, ora 18:10, achitând suma de 117 euro, echivalentul a 130,88 dolari SUA.

Astfel, la 28 ianuarie 2020 prin aplicația electronică FLYONE-Booking Confirmation, de la adresa electronică itinerary@flyone.eu, a fost confirmat biletul menționat, fiind atribut codul de confirmare:CBK6PX.

Relevă că, la 03 aprilie 2020, de la adresa electronică helpdesk@flyone.eu a parvenit informația, potrivit căreia, în legătură cu Directiva Operațională a Autorității Aeronautice Civile nr. 05-25/03/2020, cu privire la instituirea unor

restricții de trafic aerian în contextul pandemiei cu noul Coronavirus, precum și în temeiul Hotărârii Comisiei naționale extraordinare de sănătate publică nr. 9 din 15.03.2020, zborurile companiei aeriene FLYONE 5F 216 Parma -Chișinău, începând cu 01 aprilie până la 15 mai 2020 au fost anulate.

Precizează că, la 23 septembrie 2020 au solicitat restituirea sumei, la care i s-au propus trei alternative, și anume: 1) modificarea gratuită pentru zbor alternativ pe aceeași destinație până la 31 decembrie 2020, în limita locurilor disponibile; 2) modificarea gratuită pentru o altă destinație până la 31 decembrie 2020, în limita locurilor disponibile; 3) voucher în valoare egală cu prețul biletului plus 20 % de la valoarea inițială; 4) rambursarea conform regulilor grupului tarifar, la care menționându-se că restituirea va fi 0 EURO, motiv pentru care nici una din alternativele propuse nu puteau fi acceptate.

Relatează că, la 21 decembrie 2020, au adresat Autorității Aeronautice Civile, reclamația cu nr. L08/2020, la care au primit răspunsul nr. 43 din 12.01.2021, potrivit căruia, acțiunile pârâtei „Fly One" SRL, au fost confirmate a fi ilegale.

Subsecvent, la 12 ianuarie 2021, reclamanții au readresat în adresa „Fly One" SRL, răspunsul parvenit de la Autoritatea Aeronautică Civilă, inclusiv solicitarea repetată de restituire a mijloacelor financiare, iar la 26 februarie 2021 prin răspunsul nr. 224, aceștia au fost informați formal fără însă nici o referire la argumentele prezentate de către Autoritatea Aeronautică Civilă.

Subliniază că, la 04 aprilie 2021, au adresat solicitarea de valorificare a voucherului, la care au primit răspuns, precum că biletele au expirat la 28 ianuarie 2021, motiv pentru care nu poate fi folosită nici o opțiune de restituire a sumei, nici măcar voucher.

Invocă reclamanții că, conform informației prezentate de Autoritatea Aeronautică Civilă, compania aeriană este obligată să ramburseze integral costul biletelor avia pentru cursa aeriană anulată în legătură cu situația epidemiologică. Iar având în vedere că transportatorul a refuzat să restituie prețul biletului avia, conform art.32 din Legea privind protecția consumatorului, pârâtul este ținut să achite și o penalitate de 117 euro, echivalentul a 130,88 dolari SUA.

Solicită reclamanții ***** și ***** încasarea sumei de 130,88 dolari SUA, cu titlu de restituire a plății pentru serviciul neprestat consumatorului-zbor anulat la cursa aeriană nr. 5F216 Parma-Chișinău, pentru data de 16 aprilie 2020, ora 18:10; încasarea sumei de 130,88 dolari SUA, cu titlu de penalitate; încasarea sumei de 10 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral; încasarea cheltuielilor de judecată.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** și ***** împotriva "FLY ONE" SRL, intervenient accesoriu Autoritatea Aeronautică

Civilă, privind restituirea plății pentru serviciu neprestat, încasarea penalității și a prejudiciului moral. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul lui ***** suma de 130,88 (o sută treizeci,88) dolari SUA, cu titlu de restituire a plății pentru serviciul neprestat, zbor anulat la cursa aeriană nr. 5F216, cursa Parma-Chișinău, pentru data de 16 aprilie 2020, ora 08.10. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul lui ***** suma de 130,88 (o sută treizeci,88) dolari SUA, cu titlu de penalitate. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul lui ***** costul cheltuielilor de asistență juridică de 2 000 (două mii) lei. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul statului taxa de stat de 100 (o sută) lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului şi termenul de declarare a apelului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 19 iunie 2023, avocatul Malai Vitalie, în interesele apelanților ***** și ***** a depus cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, solicitând casarea parțială a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023 în partea respingerii încasării daunei morale.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

Potrivit art. 111 alin. (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii, evenimentului ori momentului care a condiţionat începutul lui.

Colegiul reţine că din materialele cauzei rezultă că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost pronunțată la 08 iunie 2023, iar cererea de apel a fost înaintată la 19 iunie 2023. Prin urmare Colegiul consideră că apelul înaintat a fost declarat în termen.

Argumentele apelantului:

În motivarea cererii de apel, avocatul Malai Vitalie, în interesele apelanților ***** și *****, a reiterat circumstanțele de fapt și argumentele de drept evocate în instanța de fond. Suplimentar a indicat că, instanța de fond a interpretat eronat legea și nu a aplicat legea care urma a fi aplicată în partea ce ține de încasarea prejudiciului moral conform legii privind protecția consumatorilor.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

În conformitate cu art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

Potrivit dispozițiilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele are au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1)-(3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligația de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanței judecătorești un demers prin care solicită audierea părții adverse în privința acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanțele pe care instanța le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.

Conform art. 373 Cod de procedură civilă (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

(2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

(3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

(5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

(6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părți şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanței de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare (Hirro Balani contra Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea instanței de apel.

Din materialele pricinii rezultă, la 29 ianuarie 2020, reclamantul *****, prin intermediul aplicației electronice, a procurat de la compania aeriană ”FLY ONE” SRL pentru reclamanta *****, un bilet avia, cu destinația ParmaChișinău, pentru data de 16 aprilie 2020, ora 18:10, achitând suma de 117 euro, echivalentul a 130,88 dolari SUA. Astfel, la 28 ianuarie 2020 prin aplicația electronică FLYONE-Booking Confirmation, de la adresa electronică itinerary@flyone.eu, a fost confirmat biletul menționat, fiind atribut codul de confirmare:CBK6PX.

De asemenea din probatoriul cauzei rezultă că, ”FLY ONE” SRL s-a obligat să efectueze zborul pe itinerarul Parma-Chișinău la 16 aprilie 2020, ora de decolare 18:10.

Din materialele dosarului se atestă că cursa aeriană a fost anulată din cauza unor condiții excepționale. Același fapt, reiese și din referința administrată la materialele dosarului, ”FLY ONE” SRL, confirmă că cursa 5F 216, cu destinația Parma-Chișinău din 16 aprilie 2020 a fost anulată din condiții și circumstanțe neimputabile operatorului aerian, condiții excepționale (f.d.58-65).

Se atestă că, la 03 aprilie 2020, de la adresa electronică helpdesk@flyone.eu a parvenit informația, potrivit căreia, în legătură cu Directiva Operațională a Autorității Aeronautice Civile nr. 05-25/03/2020, cu privire la instituirea unor restricții de trafic aerian în contextul pandemiei cu noul Coronavirus, precum și în temeiul Hotărârii Comisiei naționale extraordinare de sănătate publică nr. 9 din 15.03.2020, zborurile companiei aeriene FLYONE 5F 216 Parma -Chișinău, începând cu 01 aprilie până la 15 mai 2020 au fost anulate..

Din explicațiile reprezentantului reclamanților și înscrisurile anexate la acțiune rezultă că, la 23 septembrie 2020 au solicitat restituirea sumei, la care i s-au propus trei alternative, și anume: 1) modificarea gratuită pentru zbor alternativ pe aceeași destinație până la 31 decembrie 2020, în limita locurilor disponibile; 2) modificarea gratuită pentru o altă destinație până la 31 decembrie 2020, în limita locurilor disponibile; 3) voucher în valoare egală cu prețul biletului plus 20 % de la valoarea inițială; 4) rambursarea conform regulilor grupului tarifar, la care menționându-se că restituirea va fi 0 EURO, motiv pentru care nici una din alternativele propuse nu puteau fi acceptate.

Ulterior, la 12 ianuarie 2021, reclamanții au readresat în adresa „Fly One” SRL, răspunsul parvenit de la Autoritatea Aeronautică Civilă, inclusiv solicitarea repetată de restituire a mijloacelor financiare, iar la 26 februarie 2021 prin răspunsul nr. 224, aceștia au fost informați formal fără însă nici o referire la argumentele prezentate de către Autoritatea Aeronautică Civilă. Iar, prin răspunsul din 04 aprilie 2021, au primit răspuns, precum că biletele au expirat la 28 ianuarie 2021, motiv pentru care nu poate fi folosită nici o opțiune de restituire a sumei, nici măcar voucher.

Drept urmare, s-au adresat în instanța de judecată cu prezenta acțiune, solicitînd încasarea prejudiciului material și moral suportat.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** și ***** împotriva “FLY ONE” SRL, intervenient accesoriu Autoritatea Aeronautică Civilă, privind restituirea plății pentru serviciu neprestat, încasarea penalității și a prejudiciului moral. S-a încasat de la “FLY ONE” SRL în beneficiul lui ***** suma de 130,88 (o sută treizeci,88) dolari SUA, cu titlu de restituire a plății pentru

serviciul neprestat, zbor anulat la cursa aeriană nr. 5F216, cursa Parma-Chișinău, pentru data de 16 aprilie 2020, ora 08.10. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul lui ***** suma de 130,88 (o sută treizeci,88) dolari SUA, cu titlu de penalitate. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul lui ***** costul cheltuielilor de asistență juridică de 2 000 (două mii) lei. S-a încasat de la "FLY ONE" SRL în beneficiul statului taxa de stat de 100 (o sută) lei. În rest, cererea de chemare în judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Conform dispoziției art.373 alin.(1), (2), (5) CPC instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, astfel încât instanța de apel urmează să se pronunțe doar asupra pretențiilor respinse din acțiune și anume în partea respingerii cerinței de încasare a prejudiciului moral.

Astfel, Colegiul civil urmează să examineze legalitatea hotărârii instanței de fond în parte contestată și anume în partea respingerii cerinței privind încasarea prejudiciului moral.

Verificând legalitatea hotărârii în partea contestată în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în cererea de apel, instanța de apel constată că soluția a fost dată de către instanța de fond cu elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei, criteriu care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

Colegiul civil în acest sens reiterează că, raporturile de transport aerian internaţional este reglementat pe lîngă normele de drept naţionale şi prin Convenţia pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internaţional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, la care Republica Moldova a aderat prin Legea nr. 254 din 05 decembrie 2008, în vigoare din 17 mai 2009.

Totodată, conform art. 21 alin. (1) din Legea nr. 105 din 13.03.2003 privind protecția consumatorilor, prestatorul (executantul) este obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele şi condiţiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Colegiul civil găsește temeinică concluzia instanței de fond potrivit căreia la caz sunt aplicate reglementările Convenției pentru unificarea anumitor reguli referitoare la transportul aerian internațional încheiată la Montreal la 28 mai 1999, urmare, încasarea din contul pârâtului a compensației presupune însăși repararea prejudiciului cauzat de către „Fly One" SRL, fiind inadmisibilă dubla încasare a prejudiciului cauzat pentru aceeași faptă.

În sensul Legii cu privire la protecţia consumatorilor, prejudiciu creat prin prestarea serviciilor necorespunzătoare, este şi cel moral.

La acest capitol Colegiul civil reiterează prevederile art. 20 alin. (5) din Legea nr. 105 din 13 martie 2003, care statuează expres că, cuantumul prejudiciului moral cauzat consumatorului de către, prestator prin încălcarea drepturilor lui prevăzute de prezenta lege, precum şi de alte acte normative, se repară în mărimea stabilită de instanţa judecătorească.

Conform prevederilor art.2036 alin.(1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Alin.(2) prevede că prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Potrivit alin.(3), reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Alin.(4) prevede că dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacţie echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat şi persoana vătămată astfel va putea obţine o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Iar potrivit alin.(5) al aceluiași articol, dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacţie sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.

Conform prevederilor art.2037 alin.(1) Cod civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Alin.(2) prevede că caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luînd în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. Iar potrivit alin.(3), la determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

În mod distinct Colegiul pune în evidență faptul că prin prejudiciu moral se înţelege suferinţe psihice sau fizice cauzate prin acţiunile sau omisiunile care atentează la valorile nepatrimoniale ce aparţin persoanei din momentul naşterii sau la bunurile dobândite prin lege (viaţă, sănătate, demnitate şi reputaţia profesională),

prin fapte ce atentează la drepturile personale nepatrimoniale (dreptul de a folosi propriul nume, dreptul de autor), în categoria largă a prejudiciilor corporale intră durerile fizice cauzate unei persoane prin lovituri, vătămări, răniri etc., suferinţele psihice condiţionate de vătămările corporale, de provocarea unei boli, slăbirea rezistenţei fizice la boli sau de alte complicaţii, îngrijorarea pentru aceste efecte ulterioare, epuizarea emoţională, pierderea unor plăceri (ideea de confort, anumite înlesniri etc.).

Prejudiciile afective constau în suferinţe psihice cauzate prin lezarea sentimentelor de afecţiune, care cuprind suferinţele psihice determinate de pierderea sau de rănirea, mutilarea, desfigurarea sau îmbolnăvirea gravă a persoanelor apropiate, de pierderea locului de muncă, dezvăluirea secretului familial sau a secretului medical, de limitarea sau privarea temporară de anumite drepturi, cât şi orice alte suferinţe psihice similare.

Obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţelor psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral aceasta trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţe morale (psihice) sau fizice, prin ce se manifestă acestea.

Totuși, cu titlu de principiu, se va reține că scopul legal al acordării unei reparații a daunei morale este de a remedia, în valori rezonabile, stresul și inconvenientele real suportate și probate de reclamant și nu de a fi o sursă de îmbogățire fără justă cauză.

În acest sens, instanţa de apel reţine că, pe lângă faptul că însuși admiterea acțiunii privind compensarea reclamantului/apelant suma de 130,88 dolari SUA, cu titlu de restituire a plății pentru serviciul neprestat/zbor anulat și suma de 130,88 dolari SUA, cu titlu de penalitate, ce constituie prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral cauzat, reclamantul-apelant *****, nu a probat nicicum producerea prejudiciului moral, iar o simplă descriere a situației de fapt nu valorează cuantificarea şi existența prejudiciului moral şi material, deoarece prejudiciul moral, presupune un complex de operațiuni psihologice care pot fi ilustrate doar în baza unor teste psihologice, şi nu se lasă la aprecierea arbitrară a oricărui subiect de drept.

În acest sens, instanţa de apel remarcă că pretenția privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, just a fost respinsă.

La fel, Colegiul civil regăsește temeinică concluzia instanței de fond precum că compensația admisă are rolul inclusiv al acoperirii eventualelor prejudicii cauzate pasagerilor, precum și a prejudiciului moral cauzat acestora prin disconfortul cauzat în legătură cu anularea zborului.

În plus, este important de remarcat faptul că partea apelantă, utilizând calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu a avut posibilitatea să le

prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărârea contestată.

Instanţa de apel relevă că soluţia dată de instanţa de fond este corectă, motivată şi amplu argumentată, cu pronunţarea asupra tuturor aspectelor juridice şi făcînd trimitere, atît la probele administrate, cît şi dispoziţiile legale aplicabile la caz.

În această ordine de idei, în viziunea Colegiului, toate argumentele și afirmațiile invocate de către partea apelantă, citate supra, sunt vădit lipsite de suport juridic, sub toate aspectele au fost examinate de prima instanță, iar instanța de apel le apreciază ca fiind inconsistente și fără raționament valabil circumstanțelor speţei. În final, instanţa de apel subliniază că, contrar prevederilor art. 118, 121 din Codul de procedură civilă, apelantul, în fața instanţei de fond, nu a adus careva probe în susținerea pretențiilor sale și prin urmare instanța de fond just a aplicat normele legale relevante la circumstanțele speței și a admis parțial acţiunea.

Distinct de cele indicate, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenţei CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes”, consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Din considerentele menționate Colegiul civil consideră necesar şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală și întemeiată, iar argumentele apelantului sunt declarative, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi de a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu prevederile art.385 lit.a), 390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ

d e c i d e:

Se respinge cererea de apel declarată de avocatul Malai Vitalie, în interesele apelanților ***** și *****.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 08 iunie 2023, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de ***** și ***** împotriva “FLY ONE” SRL, intervenient accesoriu Autoritatea Aeronautică Civilă, privind restituirea plății pentru serviciu neprestat, încasarea penalității și a prejudiciului moral.

Decizia este definitivă și executorie din momentul emiterii, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la comunicarea deciziei integrale, prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Președintele ședinței, judecătorul — Anatol Pahopol

Judecătorii — Ruxanda Pulbere

Ala Malîi